האלוף זאבי מארח את מנחם בגין במצוד על מחבלים (1970)
„טוב לחיילים שמפקד כמוך מוליכם ודואג לשלומם...״

א. האם נכון כי נפגשת עם מוכתר נבי־סמואל כשהיית בחברתו של מזרחי? מתי היה זה — פרט.

ג. לא נכון.

א. האם השתתף מזרחי בין במישרין ובין בעקיפין ברכישת קרקעות באיזור יהודה ו/או השומרון — פרט את העיסקות בהן השתתף ומי היו השותפים האחרים ומה היה חלקו בעיסקות אלה.

ג. עד כמה שידוע לי — לא.

א. האם התערבת בממשל הצבאי לאפשר מתן היתר חזרה מירדן ליהודה לקרוב משפחתו של מוכתר שהיה מעורב במכירת מקרקעין לאחד מידידיך? אם כן פרט נא במלואן את העובדות המתיחסות לאמור.

ג. לא ידוע לי על מישהו שהוא מוכתר ושהיה מעורב במכירת מקרקעין לאחד מידידי וממילא לא התערבתי כמפורט בגוף השאלה.

א. האם נתת כלי נשק כלשהו לבצלאל מזרחי?

ג. מעולם לא. האקדח היחידי שניתן על־ידי לאזרח היה זה שנתתי למר מנחם בגין, עת כיהן כשר בממשלת־ישראל והצטרף למרדף שנערך כנגד מחבלים ואשר היה בפיקודי. האקדח נלקח שלל ממפקד חולית המחבלים.

אזרחים בפעולות קרביות

א. האם בהיותך אלוף פיקוד־המרכז הורית להטיס אזרח לפעולה קרבית מעבר לקו הפסקת־האש לצורך השראה בכתיבת פזמון?

ג. מעולם לא שיתפתי אזרחים בפעולות מבצעיות מעבר לגבול. יחד עם זאת ולמען הדיוק, אציין כי בעת שרותי כאלוף פיקוד המרכז (תקופה של למעלה מ־5 שנים), נהגתי עם״י המדיניות של צה״ל לשתף אזרחים בהכרת אזורי הגבול, פעילות ה־לחימה והבעיות האחרות של המרחב וה־יחידות שהיו נתונים לפיקודי. אזרחים אלה היו אנשי מימשל וחברי־כנסת, ראשי־ערים ומועצות מקומיות, ראשי מועצות אזוריות, רופאים מבתי־החולים שטיפלו בנפגעינו, עורכי עתונים, עתונאים, מרכזי התנועות ההתיישבותיות, קצינים בכירים במילואים, גורמי פיתוח של אמצעי לחימה ועוד רבים. פעולות אלו נעשות במסגרת פעולות יחסי הציבור וההסברה של צה״ל והן כדי להשיג תוצאה ממשית ומוחשית, כמו פיתוח אמצעי לחימה התואמים את הדרישות, או כמו השתתפות סופרים ומ־שוררים בחומר כתוב עבור פעולות החינוך של הפיקוד וכיו״ב.

במסגרת זאת ערכנו סיורים למאות רבות של אנשים. לדוגמא, שיתפתי בסיורים את האדונים אפרים קישון, טומי לפיד, קריאל דוש, משה שמיר ואת המשורר נתן אלתרמן ז״ל, שכתב לי לאחר סיור זה את המלים הבאות: „לאלוף רחבעם זאבי — ל„גנדי״ — מאת הרואה בו מופת וסמל ותמצית כוח. אשרי העם והארץ אשר כאלה להם. נתן אלתרמן״.

ח״כ שמעון פרס כתב אלי לאחר סיור זה: „שותף להתפעלות מהחכמה והתנופה ש־השקעת בגבול החדש והרגיש ביותר של המדינה. יישר כוח. שמעון פרס״.

המקרה היחידי, אולי, שבו צורף על ידי אזרח לפעולה מבצעית ממש, הוא כאשר מנחם בגין הצטרף לפעולה באזור יהודה. מר בגין כתב לי לאחר סיום הפעולה: „אלופי ומכובדי,

ראיתי אותך, את המפקדים העוזרים לצדך ואת החיילים בפעולת שדה שמטרתה הגנת עמנו בפני הקמים עליו. הרשה נא לי לאמר לך ולהם את הדברים הבאים: טוב לחיילים שמפקד כמוך מוליכם ודואג לשלומם. טוב למפקד שחיילים ומפקדים כמוהם מקיימים את פקודותיו. אשרי העם אשר צבא כזה לו. שלך בכבוד רב ובברכה, מ. בגין״.

אך במקרה הנדון אינני יכול לראות את כוונת השאלה, אמנם מר בגין הוסס במסוק אבל ככל הידוע לי הוא איננו משורר. ייתכן שכוונת השאלה לשיתופו של המשו־רר חיים חפר, שהוזמן להשתתף במיבצע מהסיבות שמניתי לעיל, אבל מר חפר גויס לצורך זה לשרות מלואים פעיל ולכן איננו „אזרח״. הוא השתתף באחת הפשיטות החשובות והמוצלחות לבעור בסיס מחבלים גדול ממזרח לים המלח. הצלחה של פעולה זו חסכה הרבה יגון מתושבי ירוש־לים. עוד אציין כי מר חפר אכן תרם מכשרונו המבורך לפעולות התרבות וה־חינוך שבמסגרת הפקוד.

כמו כן, ברצוני להוסיף כי ככלל נוהג צה״ל לשתף בפעולות מבצעיות (גם מעבר לגבול) אנשים שאינם קשורים במישרין בביצוע הפעולה המיועדת, כמו כתבים, צלמים, צוותי טלביזיה וכו׳.

א. האם נכון כי בפגישה עם הנתבע (בנוכחות בצלאל מזרחי) השתמשת בנס־יונות ההפחדה נגד הנתבע? אם התשובה חיובית, נא פרט מה היו נסיונות ההפחדה בצדך.

ג. שקר וכזב. הנתבע מר אולמרט יודע בדיוק מה אמרתי ומה לא אמרתי בפגישה האמורה. הרי בידיו צריכה להיות הקלטה של השיחה (הקלטה שנעשתה בחשאי ומ־תוך הפרת אמון בין בני־אדם הנפגשים לראשונה בחייהם).

כן מצוי בידיו תמליל מלא ומדוייק של הקלטת השיחה כפי שנעשתה על ידי (בגלוי ובהסכמת כל הנוכחים). עיון מדוק־דק בתמליל הזה, מלמד בעליל כי הנתבע מר אולמרט שאף וקיווה שיעלה בחכתו איומים והפחדות מצידי, אבל אלה לא באו על אף הפרובוקציות מצד הנתבע. אוסיף עוד כי שיטת הפרובוקציות הינה אופיינית לנתבע, ולדוגמא אומר הנתבע בעת שיחה בכנסת ביום 15.8.77:

„אולמרט: אתה יודע שאני נשמר עכשיו בסמוי 24 שעות ביממה, ושהם עוקבים אחריהם 24 שעות ביממה, אחרי כל אחד מהם — בציתות, במכשירים אלקטרוניים, באנשים סמויים שהם לא מעלים על דעתם בכלל. תבין את זה: הם יווזו צעד אחד — הם על המקום! ולא יעשו אתם משח־קים! תדע לך — יש הוראה... ברגע שהם זזים ל„אקשן״ — עושים להם פרו־בוקציה והורגים אותם מהראשון עד לאח־רון! הוחלט! נגמר העניין! אני אומר לך את זה בהחלטות רציניות ביותר, מורכ־בות ביותר. הוחלט עליהן! נגמר! אמרו יהיה... אי אפשר! אז צריך לנצל הזדמ־נות. יעשו טריק — יהרגו אותם! פשוט יעשו להם פרובוקציה, יכניסו להם טיל! יהרגו אותם! יגידו: הם ניסו לתקוף אותו. אתה יודע! זה מה שהוחלט וכל הציבור יחמא כפיים. לא יגידו: „המשטרה לא בסדר״.״

א. האם נכון שתגובתך לדברי הנתבע כי מסר למשטרה את שמות האנשים, לרבות שמותיהם של אותם קצינים אליהם התייחס בראיון הרדיו כמעורבים בפשע היתה: „אני כעת עובר למשטרה לקבל את השמות״? אם התשובה שלילית, מה היתה תגובתך לדברים האמורים לעיל?

ג. כן.

א. האם עברת למשטרה לקבלת השמות? פרט למי פנית וכיצד הצגת את הסיבה להתעניינות שהנך מגלה בקבלת שמות החשודים, האם קיבלת את האינפורמציה שביקשת מתי וממי ומה האינפורמציה שקיבלת — פרט.

ג. לא. לצערי הרב, כפי שהסברתי לעיל לא התפניתי להמשיך ולעסוק בנושא זה ולכן לא ניסיתי לפנות אל המשטרה בבק־שה האמורה. המטרה בהשגת השמות, גם מהמשטרה, היתה אותה מטרה שלמענה זומנה הפגישה, דהיינו — הסרת אי־הבהי־רות ואי־ההבנה באשר לזהות האנשים אליהם התכוון הנתבע מר אולמרט בדבריו אודות „קציני צה״ל לא זוטרים״, המעור־בים במערכת הפשע. במידה והייתי פונה למשטרה הייתי ללא ספק פונה בצנורות המקובלים ודרך הדרגים המוסמכים, כפי שאמנם פניתי לשר־הפנים, לאחר השמ־צותיו הזדוניות וחסרות השחר של הנתבע, מר אולמרט, כלפי בחודש אוגוסט 1977. פניה זו נעשתה באופן רשמי ללשכת שר־הפנים והמשטרה ומהשר אף קבלתי תשובה רשמית בזו הלשון:

מבין אני לרוחך כאשר אתה מתריע על כך ששמך נשתרבב בויכוח הציבורי המת־נהל בנושא „הפשע המאורגן״. צר לי ש־נגרמה לך ולמשפחתך עוגמת נפש.

בעיני כל אזרח בישראל הוא בחזקת זכאי ואסור לאזרח אחר לזרוק כלפיו האשמות מפלילות. אזרח שיש לו אינפורמציה הנו־געת לאזרח אחר, שממנה עשוי להשתמע חשש הפללה, חייב להעביר את המידע שבידו לגורמי החקירה במשטרה ולהניח בידה ובידי גורמי התביעה בדיקת מהימ־נותה והסקת מסקנות אם יש מקום לתביעה ורק גורמי המשפט בישראל מוסמכים לפ־סוק דינו של אדם. כל חריגה מכללים אלה תהפוך את חיינו לגיהנום.

כיוון שנשתרבב בפומבי שמך בנושא „ה־פשיעה המאורגנת״ בדקתי את הנושא במשטרה, ועל יסוד האינפורמציה שקבלתי, יכול אני לומר לך, כי לא מתנהלת נגדך חקירה ולא היה יסוד להטחה כלפיך כאילו אתה מעורב במה שמכונה „עולם הפשע המאורגן״ בישראל.

כאמור, אני דוחה בתוקף כל נסיון להשמיע ברבים האשמות בלתי בדוקות, כלפי אזר־חים ואת דעתי זו הייתי משמיע אילו הוטחו דברים מסוג זה כלפי כל אזרח אחר במדינה.

במקרה שלך מתלווה לכך גם צער נוסף על הפגיעה בך. שהרי במשך 33 שנה תרמת להגנת הארץ, לביצורה הבטחוני של המדינה וסיכנת חייך כדי שאזרחי המדינה יוכלו לחיות בהרגשת בטחון ורגיעה.

הנני מקווה כי תדע לשאת גם בהתיסרות קשה ומיותרת זו שנתגלגלה עליך ותוסיף לתת מחילך למדינת ישראל אשר יודעת לנצור בליבה אהבה וכבוד לבניה המסורים והנאמנים.

בכבוד רב,

ד.ר י. בורג

נתבע אולמרט (משמאל) עם גבי כהן, פרקליטו של גנדי
„פשוט, יעשו להם פרובוקציה...״